

LBRIS

We know
books

Grigore Chiper

*Semințe
de
betel*

Poeme

ROCART

Cuprins

LEBRIS

We know
books

- În drum / 5
Nopti / 6
Scaunele / 7
Anchetă / 8
Imn ploii / 10
Balaurul / 11
Foto din Boston / 12
Je te vois / 13
Leția de comunism / 14
Poate / 15
Pe o stradă înclinată / 16
Tamariscă și acacia / 17
Șotron / 18
Paradoxul unei lecturi / 19
Urare / 20
Imagism / 21
Noptile albe sunt zilele
negre / 22
Spre punctul de vizavi / 23
Pe un câmp / 25
Covorul roșu / 26
Centrifuga / 27
Ziua lui Leonardo / 28
Sub acoperire / 29
Casă de piatră / 30
Totul e înainte / 31
Perpetuum mobile / 32
Cap sec / 33
Visul / 34
Slam poetry / 35
Poem kung fu / 36
Planeta roșie / 37
Traducând din Victor
Hofman ș.a. / 38
Într-un oraș
recognoscibil / 39
Pulberea de pe lună / 40
Lectură pe fundal
muzical / 41
Hotelul fără stele
pe cer / 42
Ploaia / 43
Comentarii pe blog / 44
Dante / 45
După / 46
*** (Mama a confirmat
teoria recentă a
astronomilor) / 47
Călătorie din Scylla
în Caribda / 48
Keep calm / 49
Scările dintr-un film
francez / 50
Candidatul tău / 51
Piramide / 52
Plecare / 53
Pata de rugină / 54
Insula noastră / 55
Orizonturi / 56
Pe bicicletă / 57
Dispozitivul / 58
Urechea lui Van Gogh / 59

În trecere / 60
Secretul lui

Polichinelle / 61

Busola / 62

Piccola e fragile / 63

*** (Cu toate că mi-e frică
de șoseaua umedă) / 65

*** (Ne-am înarmat cu
vitriol) / 66

Ca brazii / 67

Marea Moartă / 68

Contact / 69

Semințe / 71

Lună în perigeu / 72

Pastel / 73

Dacă / 74

Pădurea defrișată / 75

Ar putea să se

întâmpie / 76

Drama & thriller &

romance & horror / 77

Vals trist / 78

Nu știu ce era în capul tău
în al meu atârnav nori de zăpadă
ca afară
dar pământul era încă negru

Copacii alergau după noi doi
închiși într-un taxi
în care se toca molcom o muzică
Lagrimas negras

Când am întrebat ceva despre patrie
a cărei identitate se fragmenta pe fundalul rece
al despărțirii
nu mi-ai răspuns
sau poate a fost numai tăcerea taximetristului

Începuse să ningă
și zăpada cădea molcom sub roți

Cred că voiam să-ți mai spun ceva
dar cuvintele erau bruiate mereu
de locurile prea intens hașurate
pe care le traversam în viteză

Nu-mi făceam griji fiind cu tine
ci trăiam doar angoasa de dinaintea zborului cu avionul

Tata se arăta pe un drum
 flancat din ambele părți de duzi și soci
 Venea pe acel drum chiar și atunci când gardul nostru
 încă nu era vopsit
 și chiar atunci
 când ședea pe patul său mai mult decât oricând

După ce în ajun se iertase pentru prima dată cu noi
 nu s-a mai ridicat
 Am aflat din acel sunet nocturn de telefon
 care nu ai vrea să sosească niciodată

Tata tăcea tot mai mult și mai mult
 nu intervenea când discutam cu mama
 și moartea lui a fost prelungirea unei tăceri
 urmarea unei absențe

După ce murise
 și lucrurile se mai temperaseră puțin
 am intrat în casă
 iar moartea căpătă profilul unei obișnuințe

În unele nopți lungi de la țară continuă să mă cruțe
 Îl văd cum se ridică din pat
 și trece pe lângă ușa mea înrămată cu sticlă
 când la poartă strigă vecinul
 sau vreun străin

Apa de pe râu curge în voie atât de lin
încât nici de pe podul arcuit maiestuos
ca într-o mare metropolă
nu-ți dai seama încotro curge

E o seară liniștită de mai
Am ieșit cu prietenii
să inspectăm și această parte a orașului
ce rămăsese neexplorată anterior
Bordura instalată recent e
ca brazda răsturnată frumos și domol
E chiar hotarul unde casele vechi se termină
și începe necunoscutul

Am sosit la un eveniment literar
Toți suntem un pic nervoși
Ei și ce dacă vom citi
în fața unor scaune goale?

Spuma din halbă se dizolvă încet
în gustul tot mai amar
Am rămas singur
suspendat pe pod
Nu am nicio carte de vizită
Cui să scriu cu pixul Biancăi
La revedere?

De la gară trec prin niște uliți triste: miroase a scăpătate și păcăgînire. Asta mă indispuie și mai mult. Să plec cu trăsura 'nainte, pe-ntuneric și pe un drum necunoscut?

I. L. Caragiale, *Grand Hôtel*
„Victoria română”

Victima fotografiată
în poziția în care a fost descoperită
e numai părerea noastră despre ea
Mai mult nu e nimic

M-am uitat atent
în raport scria clar
sâmbătă pe înserate pe o stradă la câțiva pași de centru
Victima purta o coroniță pe cap
O purta de zi cu zi sau i s-a pus în bătaie de joc?
rămânea de lămurit
A fost de-a dreptul secerată
pentru că nu s-a împotrivit
a declarat criminalistul

Am ajuns și eu poate chiar pe acea stradă
zic poate deoarece cum te îndepărtezi puțin de gară
nu numai casele ci și străzile seamănă între ele

Am văzut niște figuri suspecte pe strada altminteri pustie
Am traversat imediat
într-un loc ce nu părea amenințător

din cauză că pe un frontispiciu se vedea fixată o placă
dedicată unei personalități ilustre

Cerul era neacoperit
ca o dâră în stratul de ozon
ca spațiul dintre vertebrele a 12-a și a 13-a

Nu aveam treabă cu lumea care se retrăsese de pe străzi
și din piețe acasă
căci eram într-un oraș străin
Motivele crimei?
întreabă superiorul pe inspector
Nu există martori și nici dovezi

Ziua ta se încheie fericit nu pentru că nu ai coroană
pe cap

S-a înnorat
între mine și tine
între zgomotele de ieri și tăcerea de azi
între pasagerii înghesuiți într-o mașină sosită sau
plecată
între frunzele rare și mici de salcâm
printre care plutesc cumulus nimbus

Și e mai bine așa
cu plasa de nori în iunie
învăluind roza vânturilor
dar ar putea fi și mai bine mai frumos
în iunie
dacă ar ploua dimineața monoton
la orele când stai închis ermetic în spațiul tău
din care nu ai cum ieși
ar putea fi chiar magnific
dacă o furtună sau o vijelie
s-ar roti dincolo de geamul protector
iar un iceberg s-ar desprinde de continent
alimentând precipitațiile de vară
până la sezonul ploios

Am intrat în cameră
Toate erau la locul lor
Capcana era fixată
Dulapurile cu cărți aveau ușile semideschise pentru
ventilație

Doar canapeaua mea fusese mutată
din cauza invaziei de șoareci
care ieșeau de sub pardoseala aproape prăbușită
la margine
sub povara dulapurilor

Nimic nu mă mai leagă de camera mea
dintr-o copilărie imemorială
În afară de două lucruri
Memoria tatălui
ținut aici trei zile înainte de a fi înmormântat
și aceste dulapuri masive
în care am căutat azi Concert din muzică de Bach
dar am găsit Balaurul
cu o fotografie a scriitoarei dintr-un antic an 1913
De când lecturile mi se schimbaseră
am uitat că îl am

Mama intră pe neprins de veste în cameră
să-mi arate o fotografie cu tata în mijlocul unui grup
din care nu a mai rămas nimeni